

4. Дорош Й.М. Роль геоінформаційних систем у просторовому плануванні об'єднаних територіальних громад // Вісник геодезії та картографії. 2019. № 2. С. 34-39.

5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» від 17.10.2012 р. № 1051.

Тимцуник О.О.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПРОЕКТ ПЛАНУВАННЯ ТА ЗАБУДОВИ ЖИТЛОВОГО КВАРТАЛУ З БУДІВНИЦТВОМ СУМІСНОЇ СПОРТИВНО- РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ У М. МИКОЛАЇВ

Проект планування та забудови житлового кварталу з будівництвом сумісного спортивно рекреаційного простору у місті Миколаїв розглядається варіант комплексного підходу до формування житлового середовища, коли житло перестає бути лише набором квартир у будинках і перетворюється на повноцінний життєвий простір із можливістю для щоденного відпочинку, занять спортом, неформального спілкування, сімейного дозвілля та оздоровлення мешканців, причому ключовим акцентом стає інтеграція сучасної житлової забудови з продуманою системою відкритих просторів, спортивних і дитячих майданчиків, зелених зон та інфраструктури для активного способу життя.

У роботі підкреслюється, що для міста Миколаїв, яке має потужний промисловий і портовий характер, питання створення якісних житлових районів із комфортною пішохідною та рекреаційною інфраструктурою набуває особливої актуальності, оскільки традиційні мікрорайони, сформовані в попередні десятиліття, часто не забезпечують достатньої кількості упорядкованих зелених зон, сучасних спортивних просторів і безпечних громадських територій, де мешканці могли б проводити вільний час, відновлювати фізичні та емоційні ресурси, а діти та молодь мали б альтернативу пасивному дозвіллю.

Проект житлового кварталу із сумісним спортивно рекреаційним простором спрямований на те, щоб змінити традиційну логіку планування, в якій спочатку розміщуються будинки, а залишки території заповнюються майданчиками за залишковим принципом, натомість на перший план вноситься ідея створення цілісного активного центру у вигляді спортивно рекреаційної зони, довкола якої вже вибудовується структура житлових будинків, внутрішньоквартальних проїздів, пішохідних алей, майданчиків різних типів і просторів спокійного відпочинку.

Сумісний спортивно рекреаційний простір у межах кварталу уявляється як багатофункціональний комплекс відкритих і частково накритих площ, що включає багатофункціональне ігрове поле, майданчики для командних видів спорту, зони воркауту, бігові та прогулянкові доріжки, дитячі ігрові комплекси, малі архітектурні форми для відпочинку дорослих, озеленені тераси або схили, а також інтегровані елементи благоустрою, які створюють єдиний візуальний і функціональний образ простору, доступного як для мешканців кварталу, так і для навколишнього мікрорайону. Особливу увагу приділено тому, що спортивно рекреаційний простір у межах житлової забудови має бути не лише функціонально насиченим, а й безпечним з погляду транспортної організації, тому планувально передбачається чітке розділення пішохідних і транспортних потоків, обмеження транзитного транспорту, пріоритизація пішоходів і велосипедистів, організація зон «тихого руху», впорядковані під'їзди для спецтехніки з одночасним мінімізацією конфліктів між дитячими ігровими зонами та автомобільними проїздами.

Список використаних джерел

1. ДБН В.2.2-13-2003 Будинки і споруди. Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди.
2. Просторове планування: містопланування, архітектура, політичні та соціокультурні засади. Зб. наук. пр. Вип. II. В 2-х ч. Київ–Тернопіль : КНУБА, «Бескиди», 2021. Ч. 2. 184 с.

Ткаченко Н.В.

магістрантка

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

Кубанов Р.А.

к. пед. н., доц.

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ІНСТРУМЕНТИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ: НЛП-КОМУНІКАЦІЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНОЇ КОМПАНІЇ

У сучасному управлінському середовищі архітектурно-будівельних компаній ключовим чинником успіху стає не лише технічна компетентність, а й здатність до ефективної комунікації. Менеджери, які працюють у складних проектних структурах, повинні володіти навичками впливу, переконання, адаптації до різних типів особистостей. У цьому контексті нейролінгвістичне програмування (НЛП) виступає як потужний